

Море лудо море младо!
Женено си, ели не си?
Ако не си оженено,
ожени се, з'ј ме мене,
ние јоба ујдисавме:
кноки, кноки, та восоки,
бели, бели та червени;
и промените ујдисани:
твојо фустан, мојо чултар,
твојте токи, мојте павти,
твојто елек, мојо минтан,
твојо појас, мојо колан.
(Лабаница)

Да тресниш, мајко, да пукниш,
зашто ме роди калешо,
не мож да ида на вода
от тије пусти беќари,
на кланца вода студена,
љута ракија пијее,
от мене мезе сакае
од мојте бели грандушки.
(Косенец)

Сакам девојка от селото,
сакам но не ми ја даве.
Сенна на пото да чекам
на ена тесна улица,
на ена черна т'мница.
Поминви Ринка Попова,
от лозјето ми гредише,
п'лна шамија со грозје.
Подај ми Ринко, тро грозје!
И та сизмами му даде.
Тој не му фати грозјето,
туку му фати рочето,
рочето бело, червено;
Ринка му рече полека:
- Стојане млади Стојанчо,
пушчи ми мило роката,
па ми ти фати срцето.
(Нестрам).

**Од записите на А. М. Селишчев
(Подготви Марко Китевски)**